

Szesztay László mérnök életét és munkásságát bemutató könyv jelent meg a Szabolcs–Szatmár–Bereg Megyei Mérnöki Kamara kiadásában

A Megyei Mérnöki Kamara Elnöksége már korábban is foglalkozott a megyében született, vagy itt tevékenykedő jeles mérnökök felkutatásával, megismerésével, illetve azok megismertetésével a jelen mérnöktársadalmával és a nagyközönséggel.

Ennek keretében bízta meg korábban az elnökség Képes Gábor építőmérnököt, a Mérnöki Kamara Történeti Bizottságának korábbi megyei referensét, hogy kutassa fel és írja meg a szinte méltatlanul a feledés homályába került Szesztay László mérnök életét és munkásságát.

2015-ben a Megyei Mérnöki Kamara kiadásában megjelent Képes Gábor és Szabó Menyhért: A mérnök, aki teljes életet élt / Szesztay László élete és munkássága / című könyve, mely részletesen bemutatja e jeles mérnök tevékenységét és életét.

Szesztay László 1870. október 31-én született Nagy-Kállóban (mai neve: Nagykálló), ami akkor Szabolcs megye székhelye volt. Apja dr. Szesztay Károly ismert ügyvéd, anyja: Korányi Kornélia a híres Korányi család tagja. Nagy családban – hat testvére volt – nőtt és érett nagy és jeles emberré.

Elemi iskoláit és a középiskolát Nyíregyházán végezte (a család 1872-ben Nyíregyházára költözött), majd 1888-ban felvételt nyert a Magyar Királyi József Műegyetem mérnöki szakosztályába rendes hallgatóként, és 1892-ben sikeres államvizsgálója után kultúrmérnöké (a mai építőmérnök korábbi neve) avatták.

Már az érettségi letétele után mérnöki jelentőségű munkát végzett: a Nyíregyháza – Mátészalka között 1887 – ben épült vasútvonal kisajátítási felmérését – mint utómunkát – az Ő irányította csapat végezte, a nyári keresetéből kezdte el az egyetemet 1888. év őszén.

Mérnöki képesítése megszerzése után első munkája a Vág – Nyitra folyó torkolatánál már meglévő védőgátak keresztgátjainak tervezéséhez szükséges geodéziai terepfelmérés és a keresztgát kitzúzése volt, melyet komoly szakmai elismerés mellett, sikeresen oldott meg.

1887-ben módja volt visszatérni az egyetemre, az Út- vasútépítési tanszékre tanársegédnek, majd a magántanári vizsga letétele után magántanárnak úgy, hogy közben a magánmérnöki tevékenységet is folytatta. Mérnöki irodáját is Budapesten nyitotta meg.

Egyre jelentősebb megbízásokat kapott – a tanítás mellett is - az ország területén, ennek eredményeként 1895 nyarán Európát átfogó külföldi tanulmányútra tudott menni, ahol a szakmai világszínvonalú építkezéseket és a nagyvárosok rendezettségét tanulmányozta. Tanulmányútjainak tapasztalatait szakmai előadások keretében ismertette a Magyar Mérnök – és Építész Egyletben (MMÉE) és azok megjelentek az egylet közlönyében. (A fotográfia a mérnök szolgálatában; A Jungfrau vasút; és Alagutak a Themze alatt címmel.)

Jelentős mérnöki munkát végzett a városok felmérése és a városbővítések tervezése területén, többek között: Temesvár, Budapest - Újpest, Nyíregyháza, Újvidék, Gyergyószentmiklós, Besztercebánya, Zólyom, Albertfalva város-felmérési és bővítési terveinek készítésével. Elkészíti „A városmérés rendszere és szabályai” címmel összefoglaló dolgozatát, mely mind az elméletben, mind a gyakorlatban mutatta be a városok felmérését és a bővítési tervek elkészítését. Ő szorgalmazta a városméréseknél a méterrendszer bevezetését az addig követett „öl”- rendszer helyett.

Szesztay László alkalmazta – hegyes terepű vidéken – a területek felmérésénél a fotográfia hasznosítását Magyarországon, elvégezve azokat a szükséges számítási módokat is, melyek a felmérésekhez szükségesek voltak.

Úttörő szerepet játszott a Gazdasági Vasutak létesítésének, tervezésének, építésének és üzemeltetésének területén is. Megtervezi, építi és üzemelteti a Nyíregyháza-vidéki kisvasutat, a Bodrogi Gazdasági Vasutat, a Hegyközi Vasutat és a Szeged – alsótanyai Gazdasági vasutat.

Közben megjelenik nyomtatásban: „A kisvasutak jövője hazánkban” és a „Helyiérdekű és Gazdasági Vasutak” elméleti munkája mellyel további gazdasági élénkítést ad a keskeny nyomtávú vasútépítéseknek. A fent említett és megépült kisvasutak mellett több kisvasút tervét készíti el, melyek vagy az I. világháború, vagy – később – a gazdasági válság miatt nem kerültek megvalósításra.

Lacsny Árpád gépészmérnökkel közösen megtervezik és szabadalmaztatják a nagysebességű, áramvonalas kisvasúti járművet, melyből elkészült a „Szabolcs”, a „Zemplén” és a mellék kocsit is vontatott „Tisza” nevű, melyek 60 km/h sebességű közlekedésre is alkalmasak voltak.

Szesztay László a Műegyetemen több mint 40 évig magántanárként oktatta „A nagyvárosok személypályaudvarai és pályaudvari berendezései” című tantárgyat.

Jelentős mérnöki és oktatói munkája mellett gondos családapa volt, harmonikus házasságából öt leánygyermek született. Tevékenyen részt vett gyermekei, unokái nevelésében is. Szerette a természetet a kirándulást és a sportot.

1958. március 22-én – életének 88. évében – hunyt el Budapesten, sírja a Kerepesi úti temetőben van.

Szesztay László mérnök élete és munkássága jelentős tanulságokat tartalmaz a jelen és jövő mérnökeinek tevékenységéhez, ezért fontos hogy emlékét az utókor megőrizze.

Ezt ismerte fel a Szabolcs – Szatmár – Bereg Megyei Mérnöki Kamara Elnöksége, amikor megjelentette a fentebb ismertetett könyvet, mert mind Nyíregyháza, mind pedig az ország egy tevékeny és jelentős mérnököt tisztelhet Szesztay Lászlóban.

Képes Gábor okl. építőmérnök

